

Noile peripetii ale iepurașului

Povești adaptate și
ilustrate de Rene Cloke

Cuprins

Calul iepurașului.....	4
Iepurașul și vulpoiul la pescuit.....	12
Vulpoiul și gâsca	16
Marea întrecere	20
Vulpoiul la vânătoare.....	24
Cum și-a pierdut iepurașul coada	28

Calul iepurașului

Iepurașul se duse în vizită la casa oposumului. Stând la taclale, nu se putu abține să nu râdă de vulpoi:

– Tatăl meu l-a călărit ani la rândul pe roșcat, se lăudă el. Era un cal chiar bun!

Familia oposumului râse de glumă.

– Noi nu credem aşa ceva, ziseră ei. Trebuie să ne arăti cum făcea tatăl tău!

Și aşa, iepurașului îi încolțî în minte un plan.

A doua zi, când vulpoiul trecea pe la poarta casei sale, urecheatul strigă după el:

– Te rog, vulpoiule, ajută-mă!
Vreau să mă duc la ospățul oposumilor, dar m-am rănit la picior.
Poți să mă cari tu în spinare?

Vulpoiul se gândi că are
o şansă bună să-i facă zile frip-
te iepurelui, aşa că se costumă,
punându-şi singur să, căpăstru
şi frâie.

Porniră la drum.

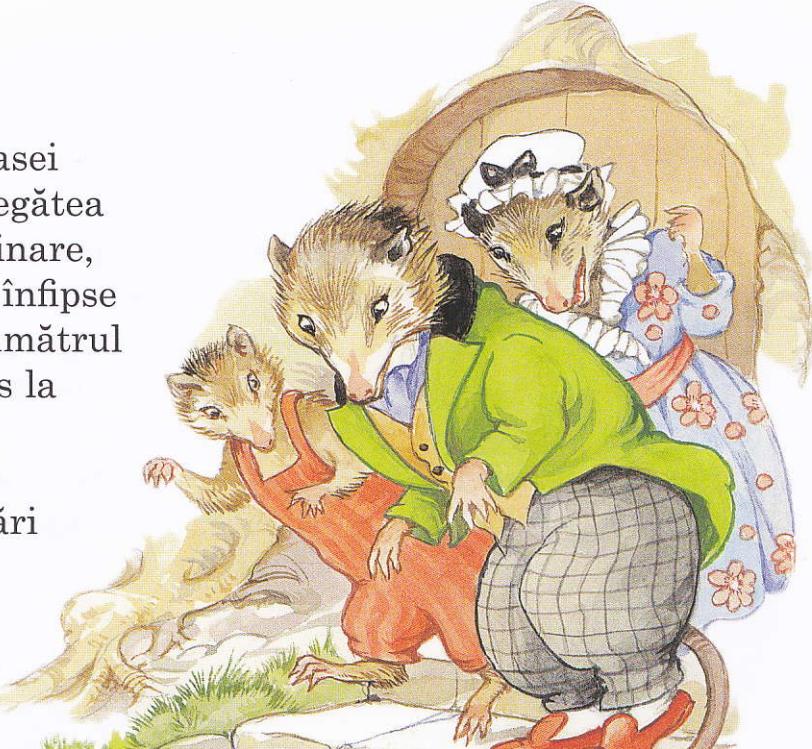
– Iepuraşule, de ce te tot fâťai?

– Ia, mai scurtez niţel curelele, răspunse urecheatul, rânjind cu viclenie.

De fapt, iepurele îşi punea o pereche de pinteni ascuţişi.

Respect p
Și aşa ajunseră în fața casei oposumului. Vulpoiul se pregătea să-l zvârle pe iepure din spinare, dar urecheatul numai ce-și înfipse pintenii în coastele lui și cumătrul cel roșcat o luă deloc grațios la goană.

Înainte ca vulpoiul să se poată răzbuna, iepurașul sări din spinarea lui și-l legă de zăbrele. Apoi, se duce tanțoș către oposumi, care îl priveau cu mare uimire.

– V-am zis eu că-i un cal bun, grăi urecheatul. O să fie și mai bun după ce mă mai ocup nițel de el.